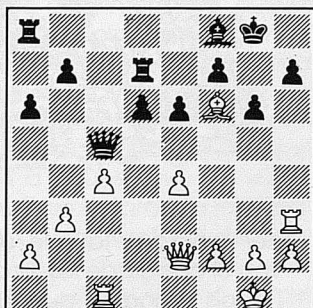

Escacs

Carles Fontgivell

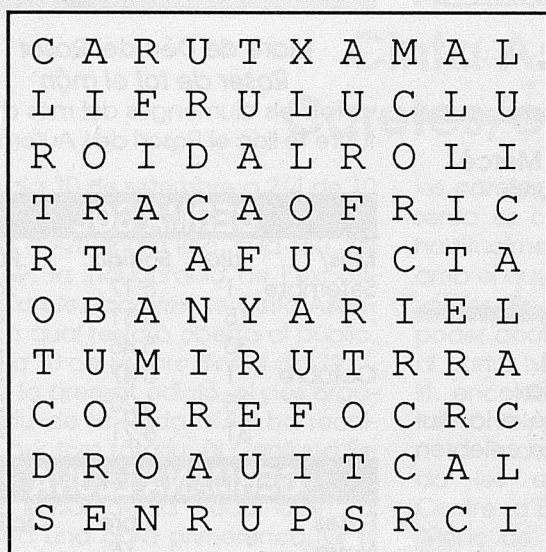
PROBLEMA D'ESCACS

Les blanques juguen i guanyen

SOLUCIÓ:

1. P4CD11, DXPC; 2. D5T, PxD; (SI 2...P3T; E, DXPT11) 3. T3C+, A2C; 4. TxA+, R1A; 5. T7T I MAT A LA SEGÜENT JU-
GADA.

Sopa de lletres

Descobriu, en totes direccions, nou conceptes relacionats amb els diables.

SOLUCIÓ A LA SOPA DE LLETRES

Tro, traca, maça, forca, banya, sarro, carrellla, co-
refoc, espurnes.

aquí hi ha marro

Ungüent de serp

L'Ofici negre

Una de les ocupacions principals de la plèiade de governants, sinecures vàries, patronal i analistes oficials, i oficiosos, de la cosa pública, amb especial intensitat d'ençà de les darreres eleccions generals, consisteix a alertar-nos sobre el fet que la barqueta de l'economia espanyola fa aiGües pels quatre costats i amenaça d'enfonsar-se en les tenebroses profunditats abissals de les aigües macroeconòmiques i que els únics que poden evitar-ho, sembla ser que, són els treballadors mitjançant llur sacrifici salarial. O sigui: els assalariats (excepte presidents, ministres, diputats i altres càrrecs públics) —com sempre que, econòmicament, van maldades—, hem trepitjat, amb perdó però sense pudor, merda.

Segons els defensors d'aquesta tesi, amb les rebaixes salarials del "Corteinglès" frenarem la devallada del PIB, revifarem la pessesta, abaixarem els tipus d'interès, estroncarem la destrucció de llocs de treball, l'atur disminuirà, farem que les empreses siguin més competitives i que agafin més confiança i, finalment, serem més feliços i menjarem anisos. En definitiva i pel que es veu, la moderació salarial ve a ser com aquell antic ungüent de serp que servia per guarir-ho gairebé tot, des de les morenes de la iaia fins a una ulceració a la pota de la mula.

Els altres plats forts contra la crisi econòmica, que s'estan amanint a la cuina del govern espanyol, són, d'una banda, la contenció de la despesa pública, és a dir: revaloritzar les pensions segons la inflació prevista i no la passada i, si de cas la previsió es queda curta, ja en parlarem... (amb aquesta mesura, l'any 1994, el govern s'estalviaria 90.000 milions de pessetes); reduir el nombre de medicaments inclosos en la Seguretat Social... i, de l'altra, reformar el mercat laboral: agilitar i abaratir els acomiadaments, autoritzar les agències privades de col·locació; modificar, en sentit restrictiu, la normativa del subsidi d'atur...

Pregunta: no serà que, morta la cuca dels ex-països de l'Est, els governants d'Occident, de mica en mica, van desempallagant-se de l'anomenat estat del benestar sorgit, entre d'altres coses, per neutralitzar les temptacions i cants de sirena del, ja difunt, "dimoni comunista"?

Que el Bundesbank ens agafi confessats!